

Sygnatura akt II K 68/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 5 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Zielonej Górze II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Robert Kuliński

Protokolant: st. sekr. sąd. Adamina Didłuch

przy udziale W. N. Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Zielonej Górze

po rozpoznaniu w dniu 5 kwietnia 2016 roku sprawy

R. P., syna M. i E. z domu K.

ur. (...) w Z.

oskarżonego o to, że

w dniu 25 listopada 2015 roku w Z. na ulicy (...) prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki A. (...) nr rejestracyjny (...) E znajdując się pod wpływem środków odurzających w postaci tetrahydrokannabinolu w ilości 4,25 mg/l we krwi,

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

1. oskarżonego **R. P.** uznaje za winnego popełnienia czynu stanowiącego występki z art. 178a § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 1 kk wymierza mu karę grzywny w wysokości 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;
2. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego **R. P.** zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;
3. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego **R. P.** świadczenie pieniężne w wysokości 5.000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
4. na podstawie art. 63 § 4 kk zalicza oskarżonemu **R. P.** na poczet orzeczonego zakazu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 25 listopada 2015 roku do dnia 5 kwietnia 2016 roku i nadal;
5. na podstawie art. 626 § 1 kpk zasądza od oskarżonego **R. P.** na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w sprawie w wysokości 780,42 złotych, w tym wymierza opłatę w kwocie 150 złotych.

Sygn. akt II K 68 /16

uzasadnienie wyroku z dnia 5 kwietnia 2016 roku

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 listopada 2015 roku około godz. 20.40 R. P. prowadząc samochód osobowy marki A. (...) o numerach rejestracyjnych (...) został zatrzymany do kontroli drogowej na ulicy (...) w Z.. Na skutek faktu, iż przeprowadzający kontrolę funkcjonariusze Komendy Miejskiej Policji w Z. stwierdzili, iż kierujący w trakcie kontroli miał zaczerwienione oczy, jego źrenice nie reagowały na światło, miał także spowolnioną mowę, został on zatrzymany

i przewieziony do Szpitala Wojewódzkiego (...) w Z.. Na miejscu kierujący odmówił poddaniu się badaniu moczu, skutkiem czego pobrano od niego krew, w której po przeprowadzeniu badań toksykologicznych stwierdzono obecność A9 tetrahydrokannabinolu w ilości 4,25 mg/l.

dowód:

- notatka urzędowa, k. 1 akt
- opinia z badań kryminalistycznych, k. 10-13 akt,

Oskarżony R. P. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Słuchany w toku postępowania przygotowawczego wyjaśnił, iż bardzo żałuje swojego postępowania, wie, że zrobił bardzo źle, nie spodziewał się, że po prawie dwóch dniach po „paleniu” może w sobie posiadać środki odurzające, czuł się bardzo dobrze, nie zdawał sobie sprawy, że popełnia przestępstwo, po zatrzymaniu przez policję zachowywał się normalnie, jechał z pracy do domu, zdaje sobie sprawę, że zrobił bardzo źle i teraz musi ponieść tego konsekwencje (29 - 30 akt).

Sąd zważył co następuje:

Sąd ustalając w niniejszej sprawie stan faktyczny dokonał wszechstronnej analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności wyjaśnień oskarżonego, a także analizy dokumentów załączonych do akt sprawy przez Oskarżyciela a ujawnionych w toku rozprawy głównej. Decydujące jednakże znaczenie dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy miała ekspertyza kryminalistyczna przeprowadzona na zawartość środków odurzających we krwi oskarżonego, zgodnie z którą w krwi oskarżonego stwierdzono poziom tetrahydrokannabinolu w wysokości 4,25 ng/ml, który zgodnie z wytycznymi Instytutu Ekspertyz Sądowych z dnia 2 lipca 2014 roku upośledza zdolność do kierowania pojazdami mechanicznymi na poziomie odpowiadającym stanowi nietrzeźwości.

W świetle powyższych ustaleń sprawstwo i wina oskarżonego R. P. nie budzi wątpliwości. Mając natomiast na uwadze fakt, że nie zachodzą okoliczności wyłączające odpowiedzialność karną określone w kontratypach, nie budzi więc wątpliwości, że oskarżony swoim zachowaniem dopuścił się czynu zabronionego, zagrożonego karą, którego społeczna szkodliwość nie jest znikoma, przy czym czyn ten został przez niego popełniony w sposób zawiniony.

I tak oskarżony R. P. w dniu 25 listopada 2015 roku w Z. na ulicy (...) prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki A. (...) o numerach rejestracyjnych (...) znajdując się pod wpływem środków odurzających w postaci tetrahydrokannabinolu w ilości 4,25 mg/l we krwi, popełnionym czynem wyczerpał znamiona przestępstwa określonego w art. 178a § 1 kk.

Za popełnione przestępstwo Sąd na podstawie art. 178a § 1 kk wymierzył oskarżonemu karę 150 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych, a na 42 § 2 kk orzekł wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat, na poczet którego to zakazu zaliczył okres zatrzymania prawa jazdy. Nadto na podstawie art. 43a § 2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego obowiązkowe świadczenie pieniężne w wysokości 5.000 złotych na rzecz Funduszu Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

W ocenie Sądu kara wymierzona oskarżonemu będzie odebrana w odczuciu społeczeństwa jako kara sprawiedliwa, spełni ona swoje cele prewencji ogólnej i szczególnej, jest ona w ocenie Sądu adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu, realizuje też cele, jakie kara ma odnieść w stosunku do oskarżonego. Wymierzony w najniższych granicach przewidzianych przez art. 42 § 2 kk zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych pozostaje proporcjonalny do stopnia stężenia środka odurzającego znajdującego się w krwi obwinionego w chwili popełnienia przez niego zarzucanego mu czynu.

Mając na uwadze treść art. 626 § 1 kpk Sąd zasądził od R. P. na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu uznając, iż oskarżony jest w stanie koszty te ponieść, albowiem jak wynika z akt prowadzi działalność gospodarczą, z której osiąga

stały określony dochód, co winno umożliwić mu uiszczenie zarówno zasądzonych kosztów, jak i orzeczonej wobec niego grzywny.